

Božji pogled na rat i nasilje

*“Do nakraj zemlje on ratove
prekida, lukove krši i lomi
koplja, štitove ognjem
sažije.”*

—*Psalmi 46: 9*

Sada smo već dobro
zagazili u dasku deset i prvog
stoljeće. Svjetski uvjeti
se brzo pogoršavaju.
Ljudi u koje smo vjerovali,
stvari koje smo

upoznali i u kojima smo uživali, pa čak i uzimali zdravo za gotovo, nestaju. Mnogi u svijetu danas žive u stalnom strahu. Iz prve ruke vidimo da su svjetske napetosti na vrhuncu. Sukobi, ratovi i teroristički akti sada ispunjavaju naše vijesti i izvješća. Svijet je uhvaćen u ludilo, koje je mnoge navelo da se boje za svoj opstanak. U tijeku je borba između navodnih sila dobra i zla na Zemlji. Došlo je do poziva na oružje, što je dovelo do toga da se nasiljem odgovara za nasilje. Na pojedince je vršen veliki pritisak da se “pridruže borbi” pod svaku cijenu.

Čovječanstvo općenito ne traži pomoć od Boga, već se oslanja na vlastite metode za donošenje mira svijetu. U ovom kontekstu nalazimo Božje dijete suočeno s mnogim važnim odlukama. Što Sveto pismo uči o nasilju,

ratu i ubijanju? Kako se Sveto pismo može koristiti kao osnova za protivljenje ratu i nasilju? Nadamo se da će rasprava koja slijedi pomoći čitatelju s odgovorima na ova važna pitanja.

Starozavjetni opisi Boga

Bog se u Bibliji često opisuje ratobornim izrazima—“gnjev JAHVIN“ i “srdžba JAHVINA”—kao što je spomenuto u 4.Mojsijevoj 11: 10, 33. Nebeski Otac je poput “ognja koji proždire“, jer “strašno je upasti u ruke Boga živoga.“ (5.Mojsijeva 4: 24; Hebrejima 10: 31) “Moja je odmazda i nagrada.“ (5.Mojsijeva 32: 35) Sveto pismo nam također kaže da Bog ne može gledati na grijeh, “Prečiste su tvoje oči da bi zloću gledale. Ti ne možeš motriti tlačenja.“ (Habakuk 1: 13) Gospodin je “Bog ljubomoran“ i “ratnik“ koji ustaje suditi narodima u svoje određeno vrijeme.—2.Mojsijeva 20: 5; 15:3

Izraelski ratnici

U Božjem postupanju s izraelskim narodom vidimo da im je naloženo da se prebroje po vojskama. “U Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, reče JAHVE Mojsiju, ... po izlasku iz zemlje egipatske: ‘Obavite popis sve zajednice izraelske po rodovima i porodicama, navodeći imena svih muškaraca, glavu po glavu. Od dvadeset godina navise, za borbu sposobne u Izraelu, ti i Aron pobilježite prema njihovim jedinicama.’”—4.Mojsijeva 1: 1-3

Izraelce su u njihovim borbama za osvajanje obećane zemlje često vodili ratnici. Jošua, “vođa vojske JAHVINE“, dobio je od anđela upute kako uništiti Jerihon. (Jošua 5: 14; 6: 2-5) Uz zvuk truba i božansko posredovanje, gradski bedemi “srušili su se“ i bili su “potpuno uništeni.”—Jošua 6: 20, 21

Bog je naučio svoj narod kako se boriti. David nam kaže: “Davidov. Blagoslovljen JAHVE, hridina moja: ruke mi uči boju a prste ratu. On je ljubav moja i tvrđava moja, zaštita moja, izbavitelj moj, štit moj za koji se sklanjam; on mi narode stavlja pod noge!”—Psalmi 144: 1, 2

Bog se bori za svoj narod

Bog se borio za svoj narod dok ih je progonio faraon, egipatski kralj, sa svojom vojskom konja i bojnih kola. “Kako se faraon približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci JAHVI ... A Mojsije reče narodu: ‘Ne bojte se! Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam JAHVE učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. JAHVE će se boriti za vas. Budite mirni!’ (2.Mojsijeva 14: 10-14) Vode mora razdvojile su se Božjom snagom i izraelska vojska bila je spašena; egipatske vojske bile su uništene.

Prepričavajući kasnije iskustvo, “JAHVE reče Mojsiju: ‘Iskali osvetu Izraelaca na Midjancima!’ ... I Mojsije reče narodu: ‘Opremite ljude između sebe za pohod na Midjance!’... ‘Na vojnu opremite po jednu tisuću od svakoga izraelskog plemena!’ ... Među ostalima pobili su i midjanske kraljeve”—4.Mojsijeva 31: 1-8

“Vrijeme za svaku svrhu”

Još jedan skup biblijskih stihova iz Starog zavjeta koji treba razmotriti nalazi se u Propovjedniku 3: 1, 3, 8: “Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme: ... Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja; ... Vrijeme ljubljenja i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira.” Mnogi su ljudi koristili ove stihove kako bi opravdali ubijanje i odlazak

u rat. Međutim, kada ovo pomnije ispitamo, vidimo da je Salomon ovo pisao kao rezultat svojih mnogih prošlih iskustava i zapažanja. On iznosi smisao iz društvene perspektive. Vidi ljude kako naporno rade u svim vrstama pothvata i mudro pita: “Koja je posleniku korist od njegovih napora? Razmišljam o mučnoj zadaći što je Bog zadade sinovima ljudskim.”—vss. 9, 10

Salomon završava svoju raspravu u Knjizi Propovjednika riječima: “Čujmo svemu završnu riječ: ‘Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer—to je sav čovjek. Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud.’—Propovjednik 12: 13, 14

Bog ljubavi

U svjetlu navedenog, sada postavljamo legitimno pitanje koje mnogi postavljaju: Ako je Bog Bog ljubavi, kao što nam Biblija govori, kako možemo razumjeti njegove zapovijedi djeci Izraelovoj, poput one da “potpuno unište” svoje neprijatelje? (1.Ivanova 4: 8, 16; 5.Mojsijeva 12: 2; 20: 17) Moramo se sjetiti da je izraelski narod bio Božji saveznik: “Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah.”—Amos 3: 2

Činjenica da su djeca Izraelova bila Božji izabrani narod jasno se uči u Bibliji. Primjećujemo ove riječi proroka Jeremije: “Tako sam htio da sav dom Izraelov i sav dom Judin prijanja uza me”—riječ je JAHVINA—‘da budu moj narod, moj dobar glas, moj ponos, moja slava i čast..“ “Bit ću Bog svim plemenima Izraelovim i oni će biti narod moj.” (Jeremija 13: 11; 31: 1) Govoreći Jakovu, ocu dvanaest plemena Izraelovih, Bog je rekao: “Tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje.”—1.Mojsijeva 28: 14

Zemlja kanaanska bila je obećana “potomku“ ili potomstvu Abrahama—to jest Izraela—stoljećima ranije.

(1.Mojsijeva 11: 31; 12: 5-7) Međutim, drugi su se narodi naselili u zemlji prije dolaska Izraelaca kao zakoniti nasljednici pod vodstvom Jošue. Strašni uvjeti vladali su u obećanoj zemlji kanaanskoj kada ju je Izrael došao u posjed. Filistejci, Amorejci i drugi koji su zauzimali zemlju bili su vrlo korumpirani, jer su se bavili svim oblicima idolopoklonstva, čak su prinosili ljudske žrtve u vezi sa svojim lažnim bogovima i religijom. (5.Mojsijeva 18: 9-14) Budući da su njihova zloća i izopačenost dosegli takvu razinu, Bog je, u svojoj mudrosti i pravednosti, vidio da bi bilo najbolje uništiti ih i u zemlju postaviti narod koji će, pod njegovim uputama, doseći viši stupanj civilizacije.

Stoga je Bog uputio Izraelce da osvoje Kanaan. To nije bilo nešto što je učinjeno bez njegovog dopuštenja i upute. Prije ulaska u obećanu zemlju, Gospodin je uspostavio sustav zakona s Izraelcima. Razumjeli su da će biti kažnjeni ako ne poslušaju te zakone. Jedan od tih zakona bio je: “Ne ubij.” (2.Mojsijeva 20: 13) Izraelovi susjedi stalno su ratovali protiv njih, ali ako bi Izrael poslušao Boga, on bi im pomogao. Međutim, ako ne bi poslušali Boga, on bi dopustio da njihovi neprijatelji uspiju.—3.Mojsijeva 26: 3, 6-8. 14, 17

Privremeno stanje

Kasnije u Starom zavjetu, Bog je jasno dao do znanja preko proroka da je sadašnje vrijeme zla, mržnje, rata i siromaštva privremeno stanje. Njegov plan će u konačnici ukloniti svaki rat, mržnju, očaj i siromaštvo. To će se dogoditi kada se uspostavi njegovo kraljevstvo. Preko proroka Izaije, Bog je rekao o ovom vremenu: “Prekovat će mačeve u plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat’ mača protiv naroda nit’ se više učit’ ratovanju.” “Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj

svetoj gori mojoj.”—Izaija 2: 4; 11: 9

Novozavjetni pogled na rat

Razmotrimo sada Božja učenja u Novom zavjetu, u kojima ubrzo postaje očito da je došlo do promjene. Nebeski Otac sada se drugačije odnosi prema izraelskom narodu, a sve počinje s njegovim Sinom, Isusom. U svom predljudskom postojanju, Božji Sin se naziva “Riječ [grčki: logos]” Božja. (Ivan 1: 1, The Emphatic Diaglott) Kasnije u istom poglavlju, Ivan piše: “I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu—slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca—pun milosti i istine.” (vs. 14) “Bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojim dođe i njegovi ga ne primiše.” (vss. 10, 11) Znamo da se “njegovi” odnosi na izraelski narod. Oni su ga odbacili u ispunjenju Svetog pisma: “Prezren bješe, odbačen od ljudi.”—Izaija 53: 3

Kad je Pilat upitao Židove, koji su se okupili na suđenju našem Gospodinu: “Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?” Oni će: ‘Neka se razapne’.” (Matej 27: 22) Kao što čitamo na kraju izvještaja, Pilat je oprao ruke od te stvari ne nalazeći na njemu nikakvu krivnju. “Sav narod nato odvrati: ‘Krv njegova na nas i na djecu našu!’”—Matej 27: 25

Tijekom cijelog svog djelovanja, Isus je čeznuo pomoći Izraelu. “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh skupiti djecu tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne htjedoste! Evo, napuštena vam kuća.” (Luka 13: 34, 35) Zbog ovog odbacivanja jedinorođenog Sina Božjega, Izrael nije uspio postići ono što je dugo tražio. Željeli su postići trajne blagoslove i blagostanje pod Božjim vodstvom. “Što dakle? Što Izrael ište, to nije postigao, ali iza-

brani postigoše. Ostali pak otvrdnuše, kao što je pisano: Dade im Bog duh obamrlosti, oči da ne vide, uši da ne čuju sve do dana današnjega.“—Rimljanima 11: 7, 8

Primjeri koji nas mogu poučiti

Ponovno spominjemo, koristeći Sveto pismo, svrhu Božjeg starozavjetnog odnosa s Izraelom. “Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom i svi prijeđoše kroz more; ... To bijahu praktikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni.“—1.Korinćanima 10: 1, 6

Iz ovog zapisa dobijamo upozorenja i priliku učiti iz Izraelovih propusta kako bismo mogli dati sve od sebe da služimo Bogu. Prirodni Izrael nikada nije bio bezuvjetni nasljednik bilo kojeg dijela obećanja danog Abrahamu: “Sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati.“ (1.Mojsijeva 12: 3) Kad je Bog sklopio svoj savez s Izraelom, mislili su da će, ako se budu držali Zakona, imati vječni život. To bi im tada omogućilo da naslijede obećanje dano Abrahamu i dalo im privilegiju blagosloviti “sva plemena zemlje“.

Nasljednici Božjih obećanja

Riječi apostola Petra: “Obećanje je vama i vašoj djeci“ u potpunom su skladu sa svim Gospodinovim postupcima s Izraelom, uključujući i njegov savez s njima kao djecom svoga sluge Abrahama. (Djela apostolska 2: 39) Oni su još uvijek imali ovu nadu u Isusovo vrijeme, kao što je Pavao rekao: “U to obećanje naših dvanaest plemena, neprestano služeći Bogu dan i noć, nadaju se doći.“ (Djela apostolska 26 :7) Kada se Izrael, kao narod, pokazao nedostojnim postati baštinikom Abrahamovih obećanja, simbolično su rečeno, bili odlomljeni, a poganima je dana prilika da budu pricijepljeni kako bi zauzeli

njihovo mjesto. Ti pogani, sada kao pojedinci, mogli su postati suzajedničari “korijena i sočnosti masline”—to jest Abrahamovih obećanja.—Rimljanima 11: 17

Od tada nadalje, samo su pojedinci, Židovi ili pogani, koji su prihvatili Krista postali “baštinici po obećanju“, kao članovi duhovnog potomstva Abrahama. (Galaćanima 3: 29) “Kamen [Isus] što ga odbaciše graditelji [Izrael kao narod], postade kamen zaglavni... Zato će se—kažem vam—oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!”—Matej 21: 42, 43

Budući da Izrael nije bio spreman biti korišten u blagoslovu drugih naroda, položaj koji su imali pod svojim savezom s Bogom prestao je, a obećanje da će biti “kraljevstvo svećenikâ, narod svet“ također je prestalo biti njihovo. (2.Mojsijeva 19: 6) Bilo je “dano puku”—duhovnom Izraelu—“kraljevskom svećenstvu, svetom narodu“. (1.Petrova 2: 9) Rečeno nam je da je ovaj narod odvojen i različit od svih ostalih te da ga je Bog sakupio iz svih naroda na zemlji—“narod imenu svojemu.”—Djela apostolska 15: 14

Odbacivanje nasilja i rata

Naš Gospodin Isus Krist zasigurno je ključ promjene u učenjima koja su iznesena u Novom zavjetu. Isus je odbacio koncepte nasilja i ratovanja koji su postali poznati i prihvaćeni u svijetu. Svojim učenjima i svojim primjerom pružio nam je mnogo viši standard. “Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.“ (Ivan 13: 34, 35) Ovo je viša zapovijed, viši zakon, od onog koji je dan Židovima pod njihovim savezom s Bogom. Zakon koji je dao Krist je zakon kršćanskog

saveza; to je zakon ljubavi. Dan je svima onima koji su ušli u Kristovu školu i koji se nadaju postati dio duhovnog Izraela. Isus je sažeo zapovijed ljubavi na ovaj način: “Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. ... Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.”—Matej 22: 37, 39

Nasilje, kao posljedica grijeha, rašireno je u današnjem svijetu. Postoji u mnogim oblicima i na ovaj ili onaj način uključuje gotovo svaku kulturu. Sotona, začetnik grijeha, obilazi svijet “kao ričući lav... tražeći koga da proždre.” (1.Petrova 5: 8) On je “bog ovoga svijeta” i “oslijepio je pameti nevjerničke.” (2.Korinćanima 4: 4) Zbog Sotoninog utjecaja, nasilje prožima današnje društvo.

Danas vidimo nasilje u domu, među susjedima, u školama, crkvama i na radnom mjestu, čak i među strancima, a da ne govorimo o nasilnim sukobima među narodima. Sve je to suprotno Isusovim učenjima. On je dba ciæ o a silje i s bn upb rebu sile za rješaæ j e sporova. U Ivanu 18: 10, 11, na primjer, Isus je ispravio Petra jer je izvukao mač na slugu Velikog svećenika, što je rezultiralo ozljedom sluga. Rekao je Petru: “ Djeni mač u korice!”

Nikada više ne čujemo da su učenici koristili silu ili nasilje u službi Gospodinu. Isus je mogao pozvati u službu “dvanaest legija anđela“, ali to nije učinio. (Matej 26: 53) Nije bio spreman upotrijebiti božansku moć za svoju osobnu dobrobit. Isus nikada nije molio za izbjavljenje od svojih nevolja, već ih je radosno podnio kao dio svoje žrtve. Kristovi sljedbenici također bi trebali činiti isto. “Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu.”—Filipljanima 2: 5

Novi odnos prema neprijateljima

Naš Gospodin je također propovijedao o novom stavu prema našim neprijateljima. “A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone.” (Matej 5: 44) Na prvu bismo mogli reći da je ovo visoki standard kojeg se treba pridržavati, i bili bismo u pravu. Ova vrsta ljubavi ide daleko dalje od ljubavi prema bližnjemu. Rečeno je da je lako voljeti one koji nas vole. Međutim, voljeti svoje neprijatelje zahtijeva stanje srca toliko puno ljubavi da čak ni neprijatelj ne bi mogao pobuditi u našim srcima zle namjere. Ne bi bilo mjesta za djela odmazde ili mržnje.

To ne znači da odobravamo zlo ili nepravdu, ali ne smijemo sudjelovati u tome. Protivimo se ugnjetavanju slabih i bespomoćnih. Mnogi u današnjem svijetu danas imaju stav opravdati činjenje zla drugima kako bi spasili sebe. Trebamo “mrziti zlo, a ljubiti dobro“, ali ne smijemo uzvraćati zlo drugima, čak ni svojim neprijateljima. (Amos 5: 15) Sjetimo se da će oni koji griješe i čine zlo u Božjim očima imati svoju plaću.—1.Korinćanima 3: 8

Životna načela

Naš Gospodin Isus poučavao je načela života koja karakteriziraju suosjećanje, krotkost, milosrđe, čistoća i mirotvorstvo. “Blago ožalošćenima: ... Blago krotkima: ... Blago milosrdnima: ... Blago čistima srcem: ... Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!” (Matej 5: 4-9) Naš Gospodin izgovorio je ove riječi u svojoj Propovijedi na gori kako bi poučio svoje učenike, a time i nas. Želi da budemo suosjećajni prema onima u teškim okolnostima, da vježbamo krotkost i samokontrolu, da budemo milosrdni prema drugima, da imamo čista srca, bez gnjeva i zlobe, i da uvijek budemo mirotvorci. Nećemo uvijek moći savršeno činiti te stvari, ali

želimo imati savršenu i čistu namjeru. Gospodinov narod treba biti od pomoći. “Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima” i ne pridružujmo se osjećajima ovog zaraćenog svijeta.—Galaćanima 6: 10

Čistoća srca prema Bogu pokazuje se u nastojanjima da se živi u miru i da se promiče mir među drugima. Apostol Pavao je napisao: “Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima!” (Rimljanima 12: 18) To je posebno potrebno u ovom vremenu u kojem sada živimo, čak i ako nam mir nije uzvraćen.

Neprijatelji pravednosti su “više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla.” (Ivan 3: 19) Gospodin ne traži takve, već one koji su toliko vjerni načelima pravednosti da će ih primjenjivati čak i prema svojim neprijateljima kada su progonjeni. “Blago vama kad vas—zbog mene—pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!” (Matej 5: 11-12) Apostol Petar je također napisao: “Ako li trpi kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena.” (1.Petrova 4: 16) Naš Gospodin nam daje osobno jamstvo kada nam kaže: “U svijetu imate muku, ali hrabri budite—ja sam pobijedio svijet!”—Ivan 16: 33

Odgovornosti kršćana

Trebamo se pokoravati ljudskim zakonima kada nisu u sukobu s Božjim zakonima. Međutim, kada su u sukobu, kršćanin mora biti odgovoran Božjim zakonima, a ne ljudskim. Uočite opomene koje nam se daju u vezi s tim. “A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu. ... Ljubljeni! Zaklinjem vas da se kao pridošlice i putnici klonite putenih požuda koje vojuju protiv duše.” (1.Petrova 2: 9,

11) “Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima!”—
Djela apostolska 5: 29

Znamo da Nebeski Otac smatra poslušnost svojoj volji vrlo važnom stvari. To su nam pokazale mnoge lekcije koje smo zabilježili o izraelskom narodu. Važno načelo koje nas je Isus naučio jest ovo: “Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.” (Matej 22: 21) Nadalje nam je rečeno: “Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina.” (1.Petrova 2: 13) “Dajte svakomu što mu pripada: komu porez—porez, komu carina—carina, komu poštovanje—poštovanje, komu čast—čast.” (Rimljanima 13: 7) Sva ova načela primjenjuju se osim kada bi se prekršila naša izvježbana svijest i Božji zakoni.

Nebeski Otac sve u ovom sadašnjem nemirnom svijetu uređuje prema svojim planovima i namjerama. On posebno gleda na to kako živimo prema učenjima koja nam je otkrio njegov dragi Sin. Vatrene oluje sadašnjeg vremena će “pokazati kakvo je čije djelo.” (1.Korinćanima 3: 13) Otkrit će vrstu karaktera koju smo razvili tijekom svojih života. Naša vjera treba biti izgrađena na dragocjenim Božjim obećanjima, koja su prikazana kao “zlatu, srebro, drago kamenje”. Ne smijemo nepravilno graditi s drugim materijalima koji ne izdrže ovaj test vatrom. Apostol nam kaže da će sve što je izgrađeno prema ljudskim teorijama, metodama i tradicijama, prikazano kao “drvo, sijeno, slama”, biti uništeno.—vss. 10-15

Nebeski Otac dopušta svim narodima da se zavaravaju misleći da mogu riješiti sve svjetske probleme. Vidjeli smo da mir nikada nije dugo trajao; novi sukobi nastaju iznenada. Bog je dopustio ove događaje kako bi pripremio čovječanstvo za svoje kraljevstvo vječnog mira, kojim će vladati njegov Sin, Krist Isus, “Knez mira”. (2.Mojsijeva 9: 6-7) “Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!”, Isus nas je

naučio moliti.—Matej 6: 10

Zaključne misli

U starozavjetnim iskustvima Izraela, Bog je dopustio da se vode ratovi kako bi se ostvarili određeni ciljevi koji se tiču izvornih obećanja koja su dana Abrahamu, Izaku i Jakovu. Većina tih sukoba odnosila se na zemlju koja je stoljećima ranije bila obećana izraelskom narodu, ali koju su okupirali poganski i zli narodi. Takve ratove i sukobe odobrio je Bog, a ne čovjek niti zemaljske vlade.

Nasuprot tome, u Novom zavjetu, ta ranija iskustva Izraela ispunila su svoju svrhu glede Boga. Ta je svrha bila da lekcije koje su naučili kroz ta teška iskustva posluže kao “nadziratelj” koji će ih dovesti do Krista, Kneza mira.—Galaćanima 3: 24

Isus je odbacio koncepte nasilja i rata. Poučavao je primjerom i uspostavljanjem zapovijedi “ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim” i “ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe”. (Matej 22: 37, 39) Ovaj novi stav prema našim neprijateljima odbacuje uporabu sile, nasilja i ubijanja. Stoga nam Pavao kaže: “Nastojte oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina!”—Hebrejima 12: 14

Uskoro će se ispuniti naš uvodni stih iz Svetog pisma: “Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže.” (Psalmi 46: 9) Božja Riječ dalje obećava: “Više se neće slušat’ o nasilju u tvojoj zemlji ni o pustošenju i razaranju na tvom području. Zidine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata.” (Izaija 60: 18) Svi koji su ubijeni kao žrtve rata i drugih nasilnih djela bit će uskrsnuti iz mrtvih. (Ivan 5: 28, 29) Svi će ljudi jednog dana spoznati vječni mir i imat će priliku živjeti u skladu na obnovljenoj, savršenoj Zemlji zauvijek. Takav slavni ishod bit će vrhunac uspostave “svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka.”—Djela apostolska 3: 21